

Publicerad 2022-02-08 16:17 av Duende

## Lås Upp Mig

Vinden visslar genom husets korridorer

de oändliga korridorerna

Golvbrädor som knarrar när minnet av fötter

vandrar planlöst fram och tillbaka

vilse i det som en gång var

De stora tavlorna i taket

målar svunnen tid i akvarell

bleknar för vart år som går

Handen som höll i penseln

gror mossor och svamp

Glöm mig inte

Jag byggde upp mig själv för dig

Jag ville ge dig trygghet

ett hem

Lås upp mig, öppna mig igen

Låt livet strömma in

likt solljuset över det varma trägolvet

möblerna vi tillsammans valde ut

Dina pinade skrin far genom husets rum

de oändliga rummen

Väggar som rasar när fukten av dina tårar

omvandlar dem till spröda skelett

uppättna av mögel

Det stora fönstret i vårt sovrum

kan inte längre sluta tätt

släpper dusk och kårar in

Köldens stela andetag

fyller is i husets sprickor

Glöm mig inte

Jag byggde upp mig själv för dig

Jag ville ge dig värme

ett hem

Lås upp mig, flytta hem igen

Låt livet strömma in

likt solljuset genom gardinerna i tyll

fönstren öppnade mot sommaren

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Duende med Poeter.se id #136336 innehar upphovsrätten